

کچی ویترا قیسی . سین کوردستا نی

چاوی باییه چن تا ه قژکی سپی و له بهر خای و وتی ئه مه: ئیتر که کی سپی بووه. مسواکه کی له ناو دهمی هشته وه، وومه تی له ئاو نهی ئاوده سه که نزیک کرده وه که وردتر چچه کانی گاهی چاوی ببیند. دوکتاری پسپای پست پای وتبوو که ده با زووتر کریمی دهوری چاوی به کاره نایا، ئستا ئیتر به کریم چاری نایهت و ئای بوتاکس بکات و ئویش هار تا قاتی ئوب کارانی نایو. چاوه کانی کرژ کرده وه بای ئه وهی چرچه کانی تاواو ببند ئو پانجی قایاوی که خانم دوکتار وتبووی، دهنگی پیکه نین پانج کانی قایاوی لیکپژاند. لای کرده وه به ره و دیواری پشتی ساری، دهنگه که نه ما. ئاوکی ادا به ده میدا و میسواکه کی نایه وه نایو پرداخ سرامیکیی لویوکیی بای بردم ئاو نایک. پرداخ که که جار که که سفارکی شاخوانی بای ه لایو جانتاکی کی وتبوو و دواتر دکرکوت هی کچی تارانیدی کی نایمیلانی کی وتبووی نایه و و پشکشی کردبوو. دواتر که نایمیلانی خانمی خاوان پرداخ بختیاری لای چنگ دهره نا، زانی که ئو نیش وای ئم بیری کردبوی و بایخشد و داس ئاو نایو. دهستی برد خولیه سپیه کی هواسراو له لای ئاو نه کی ههگر ترپیه که هات، خولیه کی خسته سر وومه تی و چه ناکه کی به ره و میچی ئاوده س اکشا، وهک ئه وهی ماسک کی وومه تی به ئارامی له سر پستی داناب، دهنگی قاقا بهرز بوویه وه. خولیه کی لایبرد، کوکی سپی خولیه که به سر وومه تی وهک توژا کی ناسکی به فر مایه وه، به زه بر و زه نگه وه خولیه کی له ئاقه پلاستیکیه کی پای ئاو نه که ههواسی، گپه کی کوژانده وه و هاته دهره وه. چاوی له کاتژمیری سر دیواری ها که کی کرد، چاره کی مابوو بای دوازده.

له کهوانتری ئاشپهزخانه دوو دهفری بچووی فافان و پلاستیکی دهره نا، برینج و مریشکی سوورکراوی کرده نایو دهفره فافانه کی و، پای کرد. ماوه یه که بوو کو کوردک ببوو به هاوکاری و جارو بار پیکه وه نانی نیوه یان دهخوارد. هاند جاریش له خراکی یه کتریان دهخوارد، ههربایه هموو جار تاز زیاتری ده کرده وه ناو دهفره که یه وه. بای خشی و تا قاتی کی زیاتریش و دستی بای چشت لاینان دایشت. بیری له وه کرده وه ننگ سبیش تامی مریشک کی پای خشی بای، واک چان دو نایا ساد ئلای قییک کی بای لای تویو خواردبوو و هفتی پشویش چژی بردبوو لای شرباوی کی. بزه یه که نیشته سر لایوه باریکه کانی که دهنگی قیژه یه کی ناسک و کچانه بهرز بوویه وه و به شویندا زرمه زرم دایست پایو. لایوه کانی ههقرچاند و سهری

ده فره فاف نه کهی سفت و سځ خولدا، له بهر خه وه وتی؛ سبهی به نوویش ناکرته وه. له کاتی فراوین خواردندا لگځ هاوکار کورد کای ئم زیاتر بیس ر بوو و ئو بوو ک قس و نوکتای خشی دگځ ایو. ز ر جار پد ک نی و ه ند جاریش و بیر ک س د ک وتو، ک س ک ک دوایین پک نین کانی لگځ ئو کربوو. هاوکار کای چن سا ک بوو ک ل ژن کای جودا بویو، بام هشتا ه ر ل دادگ و م حکم بوون. قیژ ی کی ب ناز و هات و چن قریوهی ناسک و قاقایه کی بهرز ناشپه زخانه کهی ته نیوه. ده فره نایل نه گ پ وه نه ماوه کهی پ کرد له کاهوو و تماته و خیاری نه جنراو و گورج و گځ خستیه ن و جانتای تایبته به خراکی که شازده سا له مه و بهر کاتک لهو ئیداره یه دامه زرا ک یبوی و نانی ب یانی و فراوینی تدا ده برده سهر کار. هاوکاره کانی به شخی پ بیان دهوت؛ ت گه لک به وه فای شیلان، ههرگیز هیچ شتک ف ه نادهی، واز ب ن ل م جانتایه زیوه ئیتر. شیلان چاوی له دهسکی چن جار پ ووکاوی جانتا کهی کرد که ناشیان دووریبوویه وه و به ئارامی خستیه ن و یه خچا ه که وه، ئاماده داینا به یانی زوو ماته نه ب و خرا ه یگر و خای بگ ی ن ت پاسه کهی. ده نگی قسه و پ که نینی پیاو ک به نه ستم هات. ههستی کرد دهستی ده لهرز، چاوی له په نجه کانی کرد که ده مار کی شینی ت خ وهک مار ل بیان ئا بوو. قی بوو له ودهسته چهق و ه قانه ی که له دهستی پیره ژن ده چوون. تازه پ ی نابووو چل سا ییه وه و وهک دایکی ههر جار پ ی دهوت، هیچ د سک وت ک ی ن بوو ل ژیانیدا؛ نه م رد ک، نه مند ا ک، نه ته نانهت نیو ده زگیرا ن کیش.

چرای ناشپه زخانه ی کوژانده وه و کت بی سهر م زه چک له کهی به ردهم قه نه فه کانی هه گرت، چرای ها ه که یشی کوژانده وه و چوه ژووری خه وتن، ژوور کی چک له که به ز ری سیسه مه کهی تدا ج کربوویه وه. ههر جار که نیوه شه وان ده نگی جیه جیه ی سیسه مه کهی ئا پارتمانی دراوس ی خوی ل ئا ز ده کرد، بیری له وه ده کرده وه که چن ئو سیسه مه دوو که سییه یان لهو ژووره چک له یه دا ج کرد ته وه. نه خشه و پلانی هه موو ئا پارتمانه کانی ئو بینایه ههر یهک بوو و ههر چن ل و هه موو سا لانه دا شیلان ته نیا یهک جاریش پ ی نه نابوویه ما ی هیچکام له دراوس کانی، به ام به بهرز بوونه وهی ههر ده نگ ک ده یزانی له کو وه دت و ته نانهت ناوه وهی ما ه که یان و دیزاینه که یشی به وونی ده هاته پش چاو. دراوس کانی ته نیا به هه کهوت و له ه و ل س ر پلیکان کاند ده بینی و ز ر به ده گمن س او و چاک و چ نی له گه دراوس یهک هه بوو، به ام له ووی جل و بهرگ و جانتا و پ او ه کانیانه وه له زهینی خیدا ک سای تی کی تایب تی ب ساز

دځکړدن و تڼانانت دیکځر و دیزاینی ما هکه یانیشی دهنه خشانده. له
لووی هڅر ئو جاننا و پښاواو یان جل و بهرگی خهوتن و ناشتی و
تڅران و شخوازی سځس و سهرکه وتوو بوون یان نه بوونیان له سځر
جځگی د هڅنایه پښ چاوی تا ئوان له دځنگ د کځوتن و نه میښ
پښووه کانی ئارام ئارام قورس ده بوون و دهر وازه ی چاوه کانی
داده خران. دځنگی مځسقایه کی بځسځر هاتځ بځرگوځی، زځر حځزی له
دځنگی ئلیسا بوو، بځام پځی خځش نه بوو ئم دراوسځ تازځی
کردبووځ د هڅی د سځکځری نه بځرد. بځ بځوای ئو دځنگی ئلیسا
ئاسمانی بوو و هی عځشق کی راستینځ، وځک هاوځ کرماشانی کی
سځردځ می زانکځی کځ هځمیښ بځ گاتځو له ژووری داخلید کځ یاندا
دځیوت: “عشق تځنیا عشقی شیلان، عشقی بانی ناوکځ، ئو باقیتان
عشقان ژځری ناوکځ.”

له گځ ئلیسا هڅندځ وشځی دځس و لاق شکاوی عځر بی وتځو کځ ماناکځی
نه دځزانی. هرجار که بیري له دځر و دیزاینی ماځی ئم دراوسځ
عځر بانه ی ده کرده وه که کوځکی خوځندکاری لوبنانی و کچه هاوځ که ی
بوون، کلیپی گځرانیدځ ژه عهره به کانی ده هاته پځش چاو، دیزاینځ کی
گهرم و ځنگاوځ ځنگ، سوور و پرته قاځی و پځ له دووکه و نه رگه له
له مځشکیدا دهنه خشا. ده نگی قاقا و قریوه ی کوځ و کچه لوبنانییه که
نه ما بوو. جار و بار وره وره ک ده هات وهک بځی دانیشتون پځ که وه
قسه ده کهن، ځنگه له بهر ته له فزی نه که یاندا ځاکشاون. کوولځ ره که ی
کوژانده وه، جله کانی دانه دانه دهر هڅنا و فځی دانه سهر کورسیه
دارینه که ی بهر ئاوځنه و به ئارامی له سهر جځگاکه ی راکشا. جیځی
قهره وځ که ی هات. کځن بوو. وهک زځر به ی شته کانی تری، به ځام شیلان
به ته ما نه بوو ته ختځ کی تازه بکځ. چهن جار چاوی له ژځرناځی جوان و
مځدځن کردبوو که له بهر دهر که دایاننا بوو، یان له مه ته بی
دوکتځ ره کانداه له گځ قاره جوان و هڅنینه کانداه که رځکلامیان بځ ته خت
و سیسه می جوان و شیک ده کرد، دځگځا بځ شوځن سیس مځکی جواندا.
به ځام دوا ی سه فهرځ کی نابځد بځ شوما و ناچار بوونی به خهوتن له
سهر سیسه مځکی شیک و مځدځنی هڅتځلځ کی گران که یځک شهو بځ خوی و
یهک هه فته سهر شه و گځژ و وځی بځ به دواوه بوو، په شیمان بوویه وه
له وه لانانی ته خته کځ نه که ی و ئیتر هیچ ژځرناځ کیشی چاو له نه کرد.
دهست و لاقی ځاکځشا، نه وه نده ی که هه موو ئسک و پځستی داخ و
یاوداری بلکځ به مه لافه سارده که دا و وهک ئاگرځک ئاوی پځدا
بپرژځنځ، کزر و فځنک بځ ته وه. ئم مځدځل راکشانه بځختیاری وه بیر
نیگاره به ناوبانگه که ی داوینچی ده خسته وه، پیاوی ویتځ فیسی که
چوار لاق و چوار دهستی کردځ ته وه و رایکځ شاون تا پځانپځی خځی.
دهست و قاچه کانی تا نه و جځگای بی کرا دځواندیو کرد بځ نه وه ی

فانکایی مه‌لافه کَن و خاوَنه‌کَی هه‌موو پَستی بگرَته‌وه. به‌ختیار بَـجَی هَـشَت و بَـشَت، نه بَـ و بَـته‌کَی داوینچی و نه بَـ شاره‌کَی ویتَر_قیس، به‌ام شیلان هه‌موو شه‌و که به بَـووت و قووتی ده‌س و لاقی له‌سەر جَـگا‌کَی اده‌کَـشا بَـ ئەم بەر و ئەوبەری تەختە‌کَی وه‌بیری به‌ختیار و داوینچی و پَـرداخ سرامیکی‌کَی ده‌که‌وته‌وه. زرمه‌ زرم دیسان دَـست پَـبوو. له‌پی دوو ده‌ستی لکانده مه‌لافه‌که‌وه. هه‌لات هه‌لات و اکردنیشی پَـ زیاد ببوو، هَـستایَـو و لَـسەر جَـگا‌کَی دانیش. له‌بەر خَی وتی: ئەی هاوار، ئەمشه‌و مارا تَـنی عەرە‌بانە... کاتژمَـری موبایله‌کَی چاو لَـ کرد. له‌سەر شه‌ش بوو، وه‌ک هه‌میشه ، هه‌موو ژه‌کانی هه‌فته له‌سەر شه‌ش بوو جگه له بَـژانی هه‌ینی و بَـژانی پشوو که له‌سەر هیچ سه‌عات‌ک داینَدَـنا، پَـی خَـش بوو بَـژانی پشوو تَـر تَـر بخه‌و، به‌ام هه‌موو به‌یان‌کَی بَـژانی پشوویش سه‌ری سه‌عاتی شه‌ش به‌خه‌بر ده‌هات و تا کاتژمَـر نَـ له جَـگه‌که‌یدا تلاوت‌لی ده‌کرد و خَی له‌خه‌و ده‌دا و دوا‌یی ماندوو و وه‌ه‌ز هه‌ده‌ستا. هه‌موو جار بَـ به‌ختیار پَـی ده‌وت! کچ! کاتژمَـری بَـل‌ژیک‌ی جه‌سته‌ت له‌سەر سه‌عات شه‌ش دانراوه. گَـتره ته‌پا و تل مه‌که، هه‌سته با بَـین بَـ سەر ئەو کَـوانه. شیلان نه‌شاخ و کَـو بَـیشتنی پَـ خَـش بوو و نه‌حه‌زی له‌هاو بَـ شاخه‌وانه‌کانی به‌ختیار بوو. جار‌ک له‌گه‌یان بَـیشَت بَـ یه‌ک‌ک له‌شاخه‌ نه‌ز بَـر به‌رزه‌کانی باکووری تاران که بَـ یه‌که‌مین جار و دوا‌یین جاری، هیچ نه‌یتوانی له‌گه‌ بَـ به‌ختیار و هاو بَـکانی بچَـته‌سەر لووتکه و له‌یه‌ک‌ک له‌قاوه‌خانه‌کانی ده‌ره‌که دانیش تا ئەوان گه‌انه‌وه، تا یه‌ک مانگیش هه‌موو گیانی جه‌مام بوو و به‌سەر به‌ختیاری ده‌بَـاند. هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌کَـشا و له‌دَی خَـیدا وتی: من هاو بَـی‌ک‌ی باش نَـبووم بَـ بَـختیار. خَـرا ناوچای گَـرژ کرد و له‌بەر خَی وتی: کو‌ی سه‌گ، بَـ سفه‌تی بَـ...، ده‌نگی قیژه‌یه‌کی ناسکی ژنانه به‌رز بوویه‌وه، شیلان مه‌لافه سپیه‌ک‌ی کَـشایَـ سەر خَی و کتَـبه‌ک‌ی کرده‌وه و گه‌ا به‌شو بَـنی ئەو لاپه‌ه‌ی که تا ئەو‌ی خو‌ندبوو. چاوی تووند تووند ده‌خشانده سەر لاپه‌ه و هَـه‌کانه‌وه، به‌ام هیچ‌کام له‌لاپه‌ه و دَـ و سته‌کان ئاشنا نه‌بوون و لاپه‌ه دوا‌ی لاپه‌ه ده‌گه‌ایه دواوه که ده‌نگی نوزه نووز‌ک به‌رز بوویه‌وه. شیلان لاپه‌ه‌کانی لَـ ش‌وا و کتَـبه‌ک‌ی ف‌ه‌ دایه سەر مَـزه چک‌له‌ک‌ی لای تەختە‌ک‌ی و چرای ئاباژ‌ره‌ک‌ی کز کز کرد و چاوی له‌موبایله‌ک‌ی کرد. کاتژمَـر دوا‌زده و بیست و حه‌وت ده‌قه بوو. سه‌ری چه‌قانده نَـو سه‌رینه نه‌رمه‌که‌یه‌وه. چاوی نووقاند. به‌ختیار له‌گه‌ ئَـو کچَـ شاخ‌وانَـ تاران‌یی‌ی کَـ پَـرداخ سرامیکی‌ک‌ی دابوو، ده‌زگیرانی کرد و باوکی ده‌و‌مه‌ندی کچه‌ناردنی بَـ فه‌ره‌نسا، شیلان تا ماوه‌یه‌ک هه‌موو شه‌و ئەو سه‌رینه‌ی له‌باوه‌ش ده‌گرت و بَـنی سەر و ملی به‌ختیاری هه‌ده‌کَـشا ناو

سییه‌کانییه‌وه و گئی گریانى لى نى و سىرینه‌کى کپ دى کردى و. ئىستا ئیتر نه سه‌رینه‌که بى نى به‌ختیاری لى وه ده‌هات و نه چاوه‌کانى فرمى سکيان بى داده‌شت. ته‌نانه‌ت لى شى توو ه نه‌بوو، ه‌ندى جار ه‌قیشى پى ده‌دا و خى به‌کچى‌کى ساردو سى و زبر و پیاو ته‌بیعت ده‌زانى که ه‌موو کوکى له‌ خى ده‌تاراندى، ته‌نانه‌ت یه‌کى‌کى وه‌ک به‌ختیار که منا‌ی لادى بوو و ه‌زى له‌ شاخه‌وانى و باخه‌وانى ده‌کرد و کچى‌کى وه‌ک شیلان له‌چاو ئه‌ودا ناسک و نیا‌ن ده‌هاته‌ به‌رچاو. جیه‌جیه‌ی ته‌ختى دراوسى‌کى ه‌ستا، ده‌نگى ه‌ناسه‌بى‌کى ه‌دى ه‌دى به‌رز بوویه‌وه. به‌ پى‌چه‌وانه‌ی دراوسى‌کى پاری که ژن و م‌ردى‌کى مه‌زه‌بى‌ی بوون و ه‌موو شه‌وک بى قا و قس و تى‌ق و ترپى‌خى‌یان ده‌ش‌رد جا ده‌خه‌وتن، شیلان ئه‌م کوک و کچه‌ لو‌بنانییه‌ی پى باشتربوو که وه‌ک که‌ر سى‌کسیان ده‌کرد و دواى ئى‌وش هیلاک و ماندووى بى دى‌کى‌وتن و وه‌ک ورج بى ده‌خه‌وتن ه‌ه‌تا به‌یانى. ده‌نگى ه‌ناسه‌بى‌کى و ه‌شر و ه‌له‌لا تووند‌تر بوویه‌وه، ه‌ه‌ستى کرد دى‌تووند تووند لى ده‌دات. ده‌ستى برد و له‌ پا‌ی ئاباژ‌ره‌که‌یدا ه‌بى‌کى په‌م‌یى وردیلانه‌ی پران‌لى خسته‌ نى و ده‌میه‌وه و په‌رداخه‌ خا‌ییه‌که‌ی ه‌گرت و به‌ره‌و ئاشپه‌زخانه‌ وه‌ک‌ه‌وت. که‌گه‌‌ایه‌وه ئارام له‌ لى‌وى ته‌خته‌که‌ دانیش‌ت، ده‌ستى نایه‌ سه‌ر پراسووى چه‌پى، دى‌کو‌ت‌کى ئارام‌تر ببوو، وک‌ منا‌کى‌خى‌وتوو لى‌س‌ر جى‌گا‌کى‌دانى بى ئى‌سپایى‌اکشا. مه‌لافه‌ سپیه‌که‌ی پى‌چا به‌ خى‌یه‌وه و سه‌رى کرده‌ ژى‌ر سه‌رینه‌که‌ی‌و، ده‌نگى ه‌یچ نه‌ده‌هات، پى‌ووه‌کانى وه‌ک دوو ده‌رکه‌ی ده‌روازه‌یه‌کى ئاسنین له‌ ژى‌ر لى‌زمه‌ بارانى شه‌وکى تاریک و ته‌ ئارام ئارام داخ‌ران.

“سین کوردستانى”